

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประเภทใดที่พบบ่อยที่สุดในประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ของบริษัทซีเอสดี (ประเทศไทย) และเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประเภทที่กลุ่มตัวอย่างผู้เขียนรับรู้ว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ที่ของตนเองมากที่สุด เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยทั้งสองข้อที่ได้กล่าวมาข้างต้นการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ในรูปของตารางพร้อมคำอธิบายข้อผิดพลาดแต่ละประเภท รายละเอียดผลการวิเคราะห์เป็นสองตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์

โครงสร้างพื้นผิวของประโยค (Surface strategy taxonomy) ตามกรอบการวิเคราะห์ของ Dulay, Burt & Krashen (1982) ที่จำแนกข้อผิดพลาดออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การละคำ (Omission) การเพิ่มคำ (Addition) การใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation) การเรียงลำดับคำผิด (Misordering)

ตารางที่ 9 ความถี่และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามโครงสร้างพื้นผิวของประโยค ของ Dulay, Burt & Krashen (1982)

ข้อผิดพลาดหลัก	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
การละคำ (Omission)	605	59.19	1
การใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation)	304	28.79	2
การเพิ่มคำ (Addition)	99	9.38	3
การเรียงลำดับคำผิด (Misordering)	28	2.64	4
รวม	1036	100	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ทั้งหมดจำนวน 562 ฉบับ พบว่า มีข้อผิดพลาดหลักทั้งหมด 1036 ครั้ง โดยมีการละคำ (Omission) เป็นข้อผิดพลาดสูง เป็นลำดับที่หนึ่งด้วยจำนวน 605 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.19 ตามด้วยการใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation) จำนวน 304 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.79 และลำดับที่สามคือข้อผิดพลาดประเภท การเพิ่มคำ (Addition) ที่มีจำนวน 99 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.38 จากนั้นลำดับสุดท้ายคือการ เรียงลำดับคำผิด (Misordering) จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.64

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดประเภทการละคำ (Omission) ซึ่งประกอบไปด้วยการละคำ หรือหน่วยคำประโยคและมีผลให้ความหมายบางส่วนของประโยคหายไป โดยแบ่งตามประเภท ข้อผิดพลาดย่อย ดังที่ตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความถี่และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดประเภทการละคำ (Omission) ตามโครงสร้าง พื้นผิวของประโยค โดยจำแนกเป็นข้อผิดพลาดย่อย

ข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการละคำ (Omission)	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
การละคำ ละ -s หรือ -es หรือการเปลี่ยนรูปคำนาม จากเอกพจน์เป็นพหูพจน์ (Plural)	193	31.90	1
ละคำนำหน้านาม (Article)	133	21.98	2
ละคำบุพทบท (Preposition)	58	9.59	3
ละ-ed หลังกริยาปกติ (Regular verb) ใน ประโยคกรรมวาจก (Passive voice)	42	6.94	4
ละกริยาช่วย (Auxiliary)	36	5.95	5
ละ -ing ในประโยคที่เปลี่ยนรูปกริยาเป็น นาม (Gerunds)	35	5.79	6
ละคำนามหลัก (Head noun)	22	3.63	7
ละกรรมตรง (Object)	22	3.63	8
ละ -s หรือ -es หรือการเปลี่ยนรูปคำกริยา (Regular verb) สำหรับเอกพจน์บุรุษที่สาม (Third person singular)	20	3.31	9
ละประธาน (Subject)	17	2.81	10

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการละคำ (Omission)	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
ละคำกริยาหลัก (Main verb)	8	1.32	11
การใช้คำระบุจำนวน (Quantifier)	4	0.66	13
อื่น ๆ			
การใช้ There is/ There are	5	0.83	12
การแสดงความเป็นเจ้าของด้วย 's	4	0.66	13
คำสรรพนาม (Pronoun)	3	0.50	14
คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive pronoun)	3	0.50	14
รวม	605	100	

เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของข้อผิดพลาดย่อยประเภทการละคำ (Omission) พบว่า ข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 605 ครั้งนั้นประกอบไปด้วยข้อผิดพลาดทั้งหมด 18 ประเภท โดย ข้อผิดพลาดย่อยที่มีความถี่สูงสุดคือการที่ผู้เขียนละ -s หรือ -es ที่คำนามพหูพจน์ (Plural) เพื่อ เปลี่ยนรูปคำนามเอกพจน์ (Singular) ไปเป็นคำนามพหูพจน์ (Plural) มีข้อผิดพลาดถึง 193 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.88 ตามด้วยการละคำนำหน้านาม (Article) เช่น การละเว้นไม่ใช่ a/an/the ซึ่ง ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นมีการใช้คำนำหน้านามทั้งนามชี้เฉพาะและนามทั่วไป ซึ่งมี ค่าความถี่เป็นลำดับที่สองด้วยข้อผิดพลาดทั้งหมด 133 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.28 ตามด้วยลำดับ ที่สามคือการละเว้นไม่ใช่คำบุพบท (Preposition) ที่แสดงถึงทิศทาง เวลา สถานที่ และวิธีการ เช่น การละ in /on/ at/ to

ลำดับต่อมาคือการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการใช้คำผิด รูปแบบ (Misformation) ซึ่งหมายถึง การใช้รูปแบบของคำหน่วยคำหรือโครงสร้างทางภาษาที่ผิด จากหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ข้อผิดพลาดประเภทนี้เกิดจากการที่ผู้เรียนเสริมรูปแบบอย่าง ในคำหรือประโยคผิด

ตารางที่ 11 ความถี่และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดประเภทการใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation) ตามโครงสร้างพื้นผิวของประโยค โดยจำแนกเป็นข้อผิดพลาดย่อย

ข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation)		ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
การใช้	คำบุพบท (Preposition)	79	25.99	1
คำผิด	โครงสร้างประโยคที่ขาดความสอดคล้องกัน	14	4.61	7
รูปแบบ	(Inconsistency)			
	คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive pronoun)	12	3.94	8
	คำสรรพนาม (Pronoun)	8	2.63	10
	คำนำหน้านาม (Article)	6	1.96	11
	การใช้บุรุษสรรพนามผิดรูปแบบ	1	0.33	13
	การใช้รูปปฏิเสธผิด (Negative)	1	0.33	13
	การใช้คำกริยาปกติในรูปอดีตกาลผิดรูปแบบ (Irregular past)	2	0.66	12
อื่น ๆ	การใช้จุดภาคเพื่อเชื่อมประโยค (Comma splices)	70	23.03	2
	การใช้คำผิดหน้าที่	31	10.20	3
	กาล (Tense)	29	9.54	4
	ความสอดคล้องของรูปประธานและรูปกริยา (Subject verb agreement)	22	7.24	5
	โครงสร้างประโยคไม่สมบูรณ์ (Incompleted sentence)	16	5.26	6
	การใช้ประโยคควาก (Active and passive voice)	11	3.61	9
	อื่น ๆ การใช้คำระบุจำนวน (Quantifier)	2	0.66	12
รวม		304	100	

ข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยพบในประกาศภาษาอังกฤษประเภทการใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation) มีจำนวน 15 ประเภทย่อยจากข้อผิดพลาดทั้งหมด 304 ครั้ง โดยผู้เขียนใช้คำบุพบท (Preposition) ผิดรูปแบบที่มีค่าความถี่สูงที่สุดจำนวน 79 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.99 เช่นการใช้ in แทน on ใช้ of แทน for หรือ การใช้ interested at แทน interested in ลำดับถัดไปคือ การใช้จุดภาคเพื่อเชื่อมประโยคหลักสองประโยคเข้าด้วยกัน (Comma splices) พบข้อผิดพลาดทั้งหมด 70 ครั้ง และคิดเป็นร้อยละ 23.03 ตามด้วยการใช้คำผิดหน้าที่ด้วยความถี่ 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.20 ลักษณะข้อผิดพลาดที่พบเป็นการใช้คำนามแทนคำกริยา การใช้คำกริยาแทนคำนาม และการใช้คำกริยาแทนคำคุณศัพท์ เป็นต้น

ลำดับต่อมาคือ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดย่อยภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการเพิ่มคำ (Addition) ซึ่งเป็นการเพิ่มคำหรือหน่วยคำที่จะต้องไม่ปรากฏในประโยค ซึ่งผู้วิจัยแจกแจงความถี่ของข้อผิดพลาดที่พบในประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ความถี่และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดประเภทการเพิ่มคำ (Addition) ตามโครงสร้างพื้นผิวของประโยค โดยจำแนกเป็นข้อผิดพลาดย่อย

ข้อผิดพลาดย่อยภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการเพิ่ม (Addition)		ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
การ	คำบุพบท (Preposition)	39	39.40	1
เพิ่ม	คำหน้านาม (Article)	12	12.12	4
	คำกริยาช่วย (Auxiliary verb)	9	9.09	5
	ตัวบ่งชี้รูปปฏิเสธซ้ำซ้อน	1	1.01	8
อื่น ๆ	คำสันธาน (Conjunction)	19	19.20	2
	คำนามหลัก (Head noun)	10	10.10	5
	คำกริยาหลัก (Main verb)	8	8.08	8
	ตัวบ่งชี้รูปเป็นพหูพจน์ซ้ำซ้อน	1	1.01	8
รวม		99	100	

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดประเภทการเพิ่มที่พบในการเขียนประกาศภาษาอังกฤษจากจำนวนทั้งหมด 99 ครั้ง จำแนกเป็นข้อผิดพลาดย่อยทั้งหมด 8 ประเภท ข้อผิดพลาดประเภทการเพิ่มคำบุพบทมีค่าความถี่สูงสุดที่ 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.40 เช่น call to หรือ remind

to ซึ่งเป็นการเพิ่ม “to” หลังคำกริยา รองลงมาคือ การเพิ่มคำสันธานซึ่งมีค่าความถี่ของข้อผิดพลาดทั้งหมด 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.20 และลำดับที่สามคือ การเพิ่มคำหน้านาม โดยมีค่าความถี่ที่ 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.12

ข้อผิดพลาดลำดับสุดท้ายคือการเรียงลำดับคำผิด (Misordering) เป็นเรียงลำดับของคำหรือกลุ่มคำไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แสดงผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความถี่และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดประเภทการเรียงลำดับคำผิด (Misordering) ตามโครงสร้างพื้นผิวของประโยค โดยจำแนกเป็นข้อผิดพลาดย่อย

ข้อผิดพลาดย่อยภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทการเรียงลำดับคำผิด (Misordering)		ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
การเรียงลำดับคำคุณศัพท์หรือส่วนขยาย		24	88.89	1
คำผิด	การใช้คำกริยาช่วย (Modal verb) ในประโยคบอกเล่า	4	11.11	2
รวม		28	100	

ข้อผิดพลาดในประเภทการเรียงลำดับนั้นผู้วิจัยพบข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียงลำดับส่วนขยายหรือคำคุณศัพท์ (Adjective) จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.89 และลำดับต่อมาคือการใช้คำกริยาช่วย (Modal Verb) ซึ่งมีข้อผิดพลาดปรากฏจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทั้งหมด ยังค้นพบข้อผิดพลาดอื่น ๆ ที่ไม่จัดอยู่ในประเภทข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ตามโครงสร้างพื้นผิวของประโยค ของ Dulay, Burt & Krashen (1982) อีกด้วย ดังที่นำเสนอในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามโครงสร้างพื้นผิวของประโยค
ข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดอื่น ๆ (Others)

ข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดประเภทอื่น ๆ (Others)	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ	ลำดับที่
1. การใช้อักษรตัวใหญ่ (Capital letter)	96	38.40	1
2. การสะกดคำผิด (Spelling)	65	26.00	2
3. การเลือกใช้คำผิดความหมาย (Word choice)	48	19.20	3
4. การใช้รูปย่อ (Abbreviation)	41	16.40	4
รวม	250	100	

ข้อผิดพลาดอื่น ๆ มีจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมด 250 ครั้งซึ่งมีการใช้อักษรตัวใหญ่ (Capital letter) ผิดจำนวนทั้งหมด 96 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.40 ตามด้วยการสะกดคำผิดจำนวน (Spelling) 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.00 และการเลือกใช้คำผิดความหมาย (Word choice) จำนวน 48 ครั้ง คิดร้อยละ 19.20 ส่วนลำดับสุดท้ายคือ การใช้รูปย่อ (Abbreviation) จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.40

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการละคำ (Omission) เป็นข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่พบมากที่สุดในการเขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ และพบว่าการละ -s หรือ -es หรือการเปลี่ยนรูปคำนามจากเอกพจน์เป็นพหูพจน์ (Singular/ Plural) นั้นข้อผิดพลาดย่อยที่พบมากที่สุด ข้อผิดพลาดที่พบมากเป็นลำดับที่สองคือการใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation) ซึ่งข้อผิดพลาดย่อยที่พบมากที่สุด在这一ประเภทนี้คือการใช้คำบุพบทผิด ลำดับที่สามคือการเพิ่มคำ (Addition) โดยมีข้อผิดพลาดประเภทการเพิ่มคำบุพบทเป็นข้อผิดพลาดย่อยที่พบมากที่สุดในประเภทนี้คือและลำดับสุดท้ายที่พบน้อยที่สุดคือ การเรียงลำดับคำผิด (Misordering) ซึ่งข้อผิดพลาดย่อยที่พบมากที่สุดคือ การเรียงลำดับคำคุณศัพท์หรือส่วนขยายโดยตรง (Adjective) ในประโยคบอกเล่า นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาดในกลวิธีในการเขียน (Writing mechanisms) เช่น การใช้อักษรตัวใหญ่ (Capital letter) การสะกดคำผิด (Spelling) อีกด้วย

**ตอนที่ 2 ผลสำรวจข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประเภทที่กลุ่มตัวอย่างผู้เขียน
รับรู้ว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ที่ของตนเองมากที่สุดในการเขียนประกาศ
ภาษาอังกฤษออนไลน์ของบริษัทซีเล็คติกา (ประเทศไทย)**

ผลสำรวจข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประเภทที่กลุ่มตัวอย่างผู้เขียนรับรู้ว่าเป็นข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ที่ของตนเองมากที่สุดในการเขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ของบริษัทซีเล็คติกา (ประเทศไทย) โดยใช้ชุดคำถามทั้งหมด 36 คำถามตามกรอบโครงสร้างพื้นผิวของประโยค (Surface Strategy Taxonomy) ของ Dulay, Burt & Krashen (1982) แสดงผลในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับข้อผิดพลาดที่พบจากแบบสอบถาม
กลุ่มตัวอย่างผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์

ข้อผิดพลาดหลัก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ข้อผิดพลาด
1. การละ (Omission)	2.73	1.09	ปานกลาง
2. การเพิ่ม (Addition)	2.55	1.20	น้อย
3. การใช้รูปแบบผิด (Misformation)	2.30	1.10	น้อย
4. การเรียงลำดับผิด (Misordering)	2.68	1.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของข้อผิดพลาดที่พบจากการสุ่มภาษณ์กลุ่มผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์บ่งชี้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ตนเองมักสร้างข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านการละคำ (Omission) และการเรียงลำดับคำผิด (Misordering) ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.73 และ 2.68 ตามลำดับ ส่วนข้อผิดพลาดด้านการเพิ่มคำ (Addition) และการใช้คำผิดรูปแบบ (Misformation) มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับน้อยด้วยค่าเฉลี่ย 2.55 และ 2.30 ตามลำดับ ส่วนผลการวิเคราะห์ถึงการรับรู้ถึงข้อผิดพลาดภายใต้ข้อผิดพลาดย่อยอื่น ๆ จะแสดงไว้ในตารางที่ 16-19

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของข้อผิดพลาดย่อยประเภทการละคำที่พบจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์

ข้อผิดพลาดย่อยประเภทการละคำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับของข้อผิดพลาด
1. ละคำนามหลักของประโยค	2.60	1.13	น้อย
2. ละประธาน (Subject) ของประโยค	1.70	0.75	น้อยมาก
3. ละคำกริยาหลัก (Main verb) ของประโยค	1.97	0.89	น้อย
4. ละกรรมตรง (Object) ของประโยค	2.03	0.92	น้อย
5. ละคำบุพทบท (Preposition) เช่น to/on/in/at ในประโยค	2.50	1.14	น้อย
6. ละคำนำหน้านาม (Article) ในประโยค เช่น a an the	2.93	1.01	ปานกลาง
7. ละ -s หรือ -es หรือการเปลี่ยนรูปคำนามจากเอกพจน์เป็นพหูพจน์	2.90	1.03	ปานกลาง
8. ละกริยาช่วย (Auxiliary) do/is/are/am	2.43	0.86	น้อย
9. ละ -ing ในประโยคที่เปลี่ยนรูปกริยาเป็นนาม (Gerunds)	2.93	1.01	ปานกลาง
10. ละ -ing ในประโยคภาวะต่อเนื่อง (Progressive)	2.47	1.17	น้อย
11. ละ -s หรือ -es หรือการเปลี่ยนรูปคำกริยา (Regular verb) สำหรับกริยาสำหรับเอกพจน์บุรุษที่สาม	2.83	1.12	ปานกลาง
12. ละ to หน้าตัวบ่งชี้รูปกลาง (Infinitive marker)	2.47	0.97	น้อย
13. ละ -ed หลังกริยาปกติ (Regular verb)	2.13	0.97	น้อย
14. ละการเปลี่ยนรูปกริยาปกติ (Irregular verb) ในประโยคอดีตกาล fell/come	2.63	0.97	ปานกลาง
15. การละ -ed หลังกริยาปกติในประโยคกรรมวาจก (Passive voice)	2.87	1.16	ปานกลาง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อผิดพลาดย่อยประเภทการละคำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับของ ข้อผิดพลาด
16. การละการเปลี่ยนรูปกริยาปกติในประโยค กรรมวาจก (Passive voice)	2.93	1.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าตนเองมักสร้างข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยการละคำนำหน้านาม (Article) ในประโยค เช่นการละ a/an/the การละการเปลี่ยนรูปกริยาปกติในประโยคกรรมวาจก (Passive voice) การละ -ing ในประโยคที่เปลี่ยนรูปกริยาเป็นนาม (Gerund) ซึ่งทั้ง 3 ข้อผิดพลาดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 2.93 ส่วนข้อผิดพลาดในลำดับรองลงมาคือละ -s หรือ -es หรือการเปลี่ยนรูปคำนามจากเอกพจน์เป็นพหูพจน์ที่มีค่าเฉลี่ย 2.90 และลำดับที่สามคือ การละ-ed หลังกริยาปกติในประโยคกรรมวาจกที่มีค่าเฉลี่ย 2.87 และข้อผิดพลาดประเภทการละประธาน (Subject) ของประโยคนั้นเป็นข้อผิดพลาดเพียงข้อเดียวที่กลุ่มตัวอย่างเห็นมักสร้างความผิดพลาดในระดับน้อยมาก

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของข้อผิดพลาดย่อยประเภทการเพิ่มคำ
ที่พบจากแบบสอบถามกลุ่มผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์

ข้อผิดพลาดย่อยประเภทการเพิ่มคำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับของ ข้อผิดพลาด
1. การเพิ่มตัวบ่งชี้รูปปัจจุบันกาลซ้ำซ้อน	2.63	1.22	ปานกลาง
2. การเพิ่มตัวบ่งชี้รูปคำกริยาปกติอดีตกาลซ้ำซ้อน	2.73	1.34	ปานกลาง
3. การเพิ่มตัวบ่งชี้รูปคำกริยาปกติอดีตกาลซ้ำซ้อน	2.63	1.07	ปานกลาง
4. การเพิ่มกรรมตรงซ้ำซ้อน	2.60	1.22	น้อย
5. การเพิ่มคำกริยาช่วยซ้ำซ้อน	2.50	1.17	น้อย
6. การเพิ่มตัวบ่งชี้รูปปฏิเสธซ้ำซ้อน	1.50	1.33	น้อยมาก
7. การเพิ่มคำบุพบทซ้ำซ้อน	2.43	1.07	น้อย
8. การเพิ่มคำนำหน้านามซ้ำซ้อน	2.33	1.24	น้อย

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าตนเองมักสร้างข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประเภทการเพิ่มตัวบ่งชี้รูปคำกริยาปกติอดีตกาลซ้ำซ้อน ด้วยค่าเฉลี่ยที่ 2.73 ลำดับรองลงมาคือ การเพิ่มตัวบ่งชี้รูปปัจจุบันกาลซ้ำซ้อนและการเพิ่มตัวบ่งชี้รูปคำกริยาปกติอดีตกาลซ้ำซ้อนด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 2.63 และลำดับที่สามคือการเพิ่มกรรมตรงซ้ำซ้อนที่มีค่าเฉลี่ย 2.60 ซึ่งทั้งสามอันดับนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าข้อผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับข้อผิดพลาดย่อยประเภทการใช้คำผิดรูปแบบที่พบจากแบบสอบถามกลุ่มผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์

ข้อผิดพลาดย่อยประเภทการใช้คำผิดรูปแบบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับของข้อผิดพลาด
1. การใช้คำสรรพนามผิดรูปแบบ	2.27	1.01	น้อย
2. การใช้คำกริยาปกติในอดีตกาลผิดรูปแบบ	2.50	1.14	น้อย
3. การใช้คำกริยาช่วย do/ does/ is/ are ผิดรูปแบบ	2.63	1.10	ปานกลาง
4. การใช้คำบุพบทเช่น in/ on/ at ผิด	2.70	1.15	ปานกลาง
5. การใช้คำสรรพนามประธานเช่น he/ she /they/ it ผิด	1.87	0.94	น้อยมาก
6. การใช้คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ his/ her/ its/ their ผิด	1.97	1.03	น้อยมาก
6. การใช้รูปปฏิเสธผิด	2.13	1.14	น้อย
7. การใช้คำระบุจำนวน (Quantifier) เช่น a/ an/ some ผิด	2.37	1.10	น้อย

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตนเองมักสร้างประเภทการใช้คำบุพบทผิดรูปแบบเช่นการใช้ in/ on/ at ผิดรูปแบบด้วยค่าเฉลี่ยที่ 2.70 ตามด้วยใช้คำกริยาช่วย do/ does/ is/ are ผิดรูปแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 2.63 และลำดับที่สามคือการใช้คำกริยาปกติในอดีตกาลผิดรูปแบบ 2.50

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการรับรู้ถึงความผิดพลาดย่อยประเภท การเรียงลำดับคำที่พบจากแบบสอบถามกลุ่มผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์

ข้อผิดพลาดย่อยประเภทการเรียงลำดับคำผิด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับของ ข้อผิดพลาด
1. เรียงลำดับคำกริยาช่วย เช่น is / are/ do/ does ใน ประโยคคำถามผิด	2.40	1.00	น้อย
2. เรียงลำดับคำกริยาช่วย เช่น is/ are/ do/ does ใน ประโยคบอกเล่าผิด	2.77	1.04	ปานกลาง
3. เรียงลำดับคำกริยาวิเศษณ์ผิด (Adverb)	2.70	1.09	ปานกลาง
4. เรียงลำดับคำคุณศัพท์หรือส่วนขยายโดยตรงผิด (Adjective)	2.83	1.26	ปานกลาง

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าตนเองมักสร้างข้อผิดพลาดด้าน การเรียงลำดับคำคุณศัพท์หรือส่วนขยายโดยตรงผิดลำดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.83 ซึ่งจัด อยู่ในระดับปานกลาง ตามด้วยการเรียงลำดับคำกริยาช่วย เช่นการใช้คำกริยาช่วย is/ are/ do/ does ในประโยคบอกเล่าผิดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.77 และลำดับที่สามคือการเรียงลำดับคำกริยาวิเศษณ์ผิด ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.70 ส่วนการเรียงลำดับคำกริยาช่วยผิดนั้นอยู่ที่ลำดับสุดท้ายด้วยค่าเฉลี่ย 2.40 ซึ่ง จัดอยู่ในระดับน้อย

จากผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปโดยย่อได้ว่าข้อผิดพลาด ด้านไวยากรณ์ประเภทการการละคำ (Omission) เป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในประกาศ ภาษาอังกฤษออนไลน์และผลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้เขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าการละคำ (Omission) เป็นข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของตนเองมากที่สุด